

Mopperen en klagen

- Introductie:

Vertel over eigen gemopper tijdens klussen

Op zich is dit soort gemopper vrij onschuldig maar gaat dat altijd op voor mopperen?

Het volk Israël is bevrijd van de Egyptenaren.

Ze waren nog maar net weg en Farao zette met een leger de achtervolging in.

Het volk werd gered doordat God de zee voor ze openen en het Egyptische leger er liet verdrinken.

De Here voorziet Zijn volk in de woestijn van water en brood, brood dat rechtstreeks uit de hemel komt.

God voorziet het volk van nieuwe regels. Regels die Hem eer geven en die goed voor het volk zijn.

Toch is er nog geen gebeurtenis voorbij gegaan die de Israëlieten niet aan grepen om te mopperen.

- We zijn inmiddels twee jaar verder en het volk zit nog steeds in de woestijn.

Weer beginnen ze te mopperen, Gods geduld werd op de proef gesteld:

Numeri 11: 1- 3

1 ¶ Het volk begon de HEER zijn nood te klagen. Toen de HEER dat hoorde ontstak hij in woede, en het vuur van de HEER laaide op en greep om zich heen aan de rand van het kamp.

2 Het volk riep Mozes luid om hulp en Mozes bad tot de HEER. Toen doofde het vuur.

3 Ze noemden die plaats Tabera, omdat daar het vuur van de HEER bij hen was opgelaaid.

Het volk Israël kent een lange geschiedenis van klagen en mopperen.

Eigenlijk heel gek als je je beseft wat ze allemaal meegemaakt hebben met de Here God.

Heel vaak heb ik me er over verbaasd over de ondankbaarheid die ze eigenlijk laten zien met hun gemopper en geklaag.

Wie heeft dat nou:

1. Een God die je red van slavendrijvers.
2. Een God die een zee voor je opent.
3. Een God die zich laat horen en zien.
4. Een God die voorziet in hemels brood.

Gek eigenlijk dat we maar al te vaak denken dat het volk Israël zo uitblinkt in mopperen.

Maar al te vaak hoor ik van mensen dat ze het maar niet begrijpen dat Israël zo ondankbaar was.

Ik moet eerlijk zeggen dat ik zelf ook vaak zo gedacht heb.

- **De ellende die het gemopper met zich meebrengt:**

In de eerste boeken van de bijbel kun je lezen hoeveel ellende ze zich op de hals haalde met dit gedrag.

De Here God was niet mild in zijn straffen.

In Numeri 16 kunnen we bijvoorbeeld lezen over een opstand, geleid door Korah, tegen Mozes. Korah vond samen met 250 leiders uit het volk Israël dat Mozes een toontje lager moest zingen.

Mozes was toch zeker niet heiliger dan zij?

Met dit gedrag kwamen ze regelrecht tegen de Heer zelf in opstand. Ze hebben het moeten bekopen met de dood. God liet de grond onder hen splijten en ze vielen naar beneden en de grond sloot weer boven hen. Ze werden levend begraven.

Dit is zomaar een voorbeelden van Gods oordeel over Zijn eigen volk, Hij spaarde ze niet bepaald.

- **Vandaag de dag lijken we ons niet zo druk te maken over mopperen.**

Zo erg is dat nu ook weer niet, toch?

Inderdaad, soms is mopperen helemaal niet erg.

Het hoort soms ook een beetje bij de mens.

Maar dat gaat niet altijd op.

Het nieuwe testament is duidelijk:

1Petrus 4:9 Wees gastvrij voor elkaar, zonder te klagen.

Jakobus 5:9 Klaag niet over elkaar, broeders en zusters, want daarmee roept u het oordeel over u af. Bedenk dat de rechter voor de deur staat.

Zomaar twee teksten die heel duidelijk stellen dat we niet moeten mopperen en klagen en zeker niet over elkaar.

- Wanneer wordt mopperen dan erg?

Dat vragen een hoop mensen zich wel eens af.

Als we weer even terug gaan naar het oude testament dan zien we dat mopperen soms verder en diep gaat dan we denken.

Ik zal met jullie, aan de hand van Numeri, drie soorten van gemopper behandelen:

#1 vleselijk mopperen

#2 jaloers of hoogmoedig mopperen

#3 ongelovig mopperen

- De eerste, vleselijk mopperen, zien we in Numeri 11: 4- 6

De Israëlieten zaten in de woestijn en werden door de Here God gezegend met brood uit de hemel.

Elke ochtend lag manna voor ze klaar. Het enige wat ze moesten doen was verzamelen en eten.

Maar wat lezen we?

Numeri 11: 4- 6

4 ¶ Het samenraapsel van vreemdelingen dat met hen meetrok, was onverzadigbaar, en ook de Israëlieten begonnen weer te klagen. ‘Hadden we maar vlees te eten!’ zeiden ze.

5 ‘We verlangen terug naar de vis die we in Egypte volop te eten hadden, naar de komkommers en watermeloenen, de prei, uien en knoflook.

6 We drogen uit, we zien nooit iets anders dan dat manna.’

Ze waren vergeten dat ze nergens recht op hadden en vonden dat de Heer niet goed voor ze zorgde

Bah, weer brood uit de hemel!

Dit is mopperen vanuit het vlees of anders gezegd, mopperen vanuit egoïsme.

- Wat dom van die lui zal je misschien denken.

Maar wacht eens even?

Jezus zegt dat Hij het levende brood is. Als je van hem eet zul je nooit meer sterven.

De mensen die manna aten stierven uiteindelijk allemaal maar wie van het nieuwe hemelse brood, dat is Jezus, eet zal voor eeuwig leven!

Jezus sprak deze woorden in Johannes 6: 46- 58.

Er zijn veel mensen die van dit nieuwe levende brood willen genieten, maar...

Als ze het moeilijk krijgen, als het christen zijn anders uitpakt dan ze dachten kijken ze net als de Israëlieten om. Ze beginnen bijvoorbeeld te denken:

“vroeger had ik het beter, toen kon ik alles doen wat ik wilde”.

“moet ik nou echt mee naar de kerk, ik ga liever gamen”.

“pfff, bijbel lezen? Ik heb wel wat beters te doen!”

Jezus wil dat we genoeg nemen met Hem.

Met Hem alleen!

Wat bedoel ik daar mee?

Het eeuwige leven dat Hij wil geven is goed, dat leven moet je niet willen vermengen met andere onnozele dingen.

Natuurlijk mag je een mooie auto hebben of een toffe i-pod maar op het moment dat het je er toe verleid om minder met Jezus om te gaan wordt het gevaarlijk.

Jezus wil ons niet delen met een auto!

- [Kijk uit voor die verlangens.](#)

We zien dat de Israëlieten vlees te eten kregen van de Heer. Op het moment dat God ze overgaf aan hun verlangens waren ze niet meer te stoppen. Ze aten zich helemaal vol met vlees.

Ze dachten geen moment aan God.

Numeri 11: 31- 34

31 ¶ Toen liet de HEER een wind opsteken, die vanaf de zee kwartels aanvoerde en ze boven het kamp liet neervallen. Ze lagen overal rond het kamp, tot op een afstand van een dagreis, in een laag van wel twee el dik.

32 Het volk raapte de kwartels op en was daar de hele dag en de hele nacht mee bezig, en ook de hele volgende dag. Niemand verzamelde minder dan tien ezelslasten. Ze legden ze overal rond het kamp te drogen.

33 Maar ze hadden het vlees nog niet fijngekauwd of de HEER ontstak in woede tegen het volk en bracht het een grote slag toe.

34 Die plaats kreeg de naam Kibrot-Hattaäwa, naar het onverzadigbare volk dat daar begraven werd.

Mopperen uit hebzucht of uit zelfzucht is gevaarlijk.

God wordt er zeker niet door geprezen.

Pas ervoor op dat dit soort gedachten niet gaan overheersen!

- [De tweede was jaloers of hoogmoedig 'mopperen'](#)

Numeri 12: 1- 2

1 ¶ Mirjam en Aäron maakten aanmerkingen op Mozes vanwege zijn huwelijk met

een Nubische vrouw: ‘Hij is met een Nubische getrouwd!’

2 Ook zeiden ze: ‘Heeft de HEER soms uitsluitend bij monde van Mozes gesproken en niet ook bij monde van ons?’ De HEER hoorde dit.

Het lijkt er op dat Mirjam en Aäron moeite hebben met de vrouw van Mozes maar wat lezen we in vers 2?

In vers 2 komt de ware klacht naar voren: Jaloezie! Of hoogmoed.

God had aan Mozes een hoge plaats toegewezen. Hij was de leider van het volk.

Die eer hoorde hem ook toe te komen. Hij had er immers ook de lasten van.

God gebruikte Mozes op een geweldige manier.

Maar Mirjam en Aäron waren toch minstens zo belangrijk?

- Dit was een ander soort gemopper dan de voorgaande.

Jaloezie en hoogmoed zijn er nog steeds.

“Spreker? Laat die man of vrouw alsjeblieft gaan breien!”

“De oudsteraad? Nou ik vraag me af waarom IK eigenlijk nog geen oudste ben. “

“Koffie zetter? Nou laat mij maar koffie zetten want ik weet wél wat lekkere koffie is.”

“Schoonmaker? Tjonge, tjonge, noemen ze dat schoon?”

Jezus heeft dit heel duidelijk aangepakt toen zijn discipelen van zich zelf dachten dat ze heel wat waren.

Markus 9: 33- 35

33 Ze kwamen in Kafarnaüm. Toen ze in huis waren, vroeg hij hun: ‘Waarover waren jullie onderweg aan het redetwisten?’

34 Ze zwegen, want ze hadden onderweg met elkaar getwist over de vraag wie van hen de belangrijkste was.

35 Hij ging zitten en riep de twaalf bij zich. Hij zei tegen hen: ‘Wie de belangrijkste wil zijn, moet de minste van allemaal willen zijn en ieders dienaar.’

Denk dus goed na voordat je gaat mopperen. Komt het voort uit hoogmoed? Of misschien wel uit jaloezie.

Bij God is geen plaats voor de hoogmoedige!

En jaloezie betekend: Ondankbaar naar God en dat wil je toch niet?

- De derde was: Ongelovig mopperen.

Numeri 13: 25- 30

25 Nadat ze het land veertig dagen lang verkend hadden, keerden ze terug
26 ¶ naar Kades in de woestijn van Paran, naar Mozes, Aäron en de andere Israëlieten. Ze brachten aan het hele volk verslag uit en lieten de vruchten uit het land zien.

27 ‘Wij zijn in het land geweest waar u ons naartoe hebt gestuurd, ‘vertelden ze aan Mozes. ‘Werkelijk, het vloeit over van melk en honing, en deze vruchten groeien er.

28 Maar daar staat tegenover dat de bevolking van dat land sterk is. De steden zijn versterkt en heel groot, en ook hebben we er Enakieten gezien.

29 In de Negev wonen Amalekieten, in het bergland Hethieten, Jebusieten en Amorieten, en aan de kust en langs de Jordaan wonen Kanaänieten.’

30 Kaleb, die wilde voorkomen dat het volk zich tegen Mozes zou verzetten, zei: ‘We kunnen zonder probleem optrekken en het land in bezit nemen. We kunnen dat volk makkelijk aan.’

Kaleb was vol geloof dat God hen zou helpen!

Maar de andere mannen die met Kaleb en Jozua mee waren vertelde een ander gekleurd verhaal:

Numeri 13: 31- 33

31 Maar de mannen die met hem mee waren geweest zeiden: ‘We kunnen dat volk niet aanvallen, het is te sterk voor ons.’

32 En ze vertelden de Israëlieten allerlei ongunstigs over het land dat ze verkend hadden. ‘Het land dat wij op onze verkenningsstocht doorkruist hebben, ‘zeiden ze, ‘verslindt zijn inwoners, en alle mensen die we er gezien hebben waren uitzonderlijk lang.

33 We hebben daar zelfs reuzen gezien, de Enakieten. Vergeleken bij dat volk van reuzen voelden wij ons maar nietige sprinkhanen, en veel meer zullen we in hun ogen ook niet geweest zijn.’

Nou de Israëlieten wisten inmiddels wel raad met deze vervelende boodschap die hen gebrachte werd:

Numeri 14: 1- 4

1 ¶ Hierop barstte het hele volk in tranen uit, heel de nacht door klonk hun

gejammer.

2 Ze begonnen zich allemaal te beklagen. 'Waren we maar in Egypte gestorven, 'zeiden ze tegen Mozes en Aäron, 'of hier in de woestijn.

3 Waarom brengt de HEER ons naar dat land? Om door het zwaard geveld te worden, en om onze vrouwen en kinderen te laten buitmaken? We kunnen beter teruggaan naar Egypte.'

4 En tegen elkaar zeiden ze: 'Laten we een leider kiezen en teruggaan naar Egypte.'

Hmm, zou de Heer de rode zee nog een keer voor ze openen?

Zouden de Egyptenaren blij zijn hen weer te zien nadat hun complete leger door hen gestorven is?

Maar daar werd niet meer over nagedacht.

Verder op kun je lezen dat het volk Mozes en Aäron wilden stenigen.

Gelukkig kwam de Heer tussen beide.

God wilde het volk uitroeien en verder gaan met alleen Mozes.

Mozes echter wierp zich op als advocaat en redde het volk.

God schonk vergeving maar het volk zou het beloofde land niet in mogen.

De nieuwe generatie heeft uiteindelijk het land gekregen.

- **Mozes was geen hoogmoedige man.**

Hij had het aanbod van de Heer kunnen aannemen want dan was hij de belangrijkste! Maar in plaats van dat koos hij er voor om Gods vergeving voor het volk te vragen.

Je kunt blijven mopperen over hen die je pijn gedaan hebben of over andere onrechtvaardige dingen die jou zijn aangedaan.

Maar pas op.

Mopperen kan er voor zorgen dat je niet verder komt in geloofsleven.

Het kan zelfs gebeuren dat je net als de Israëlieten helemaal niet meer in het beloofde land komt.

Je zult de eerste niet zijn die door een negatieve houding verbitterd raakt en op een gegeven moment zelfs niets meer met God te maken wil hebben.

Het zou verstandiger zijn om Jezus in zijn voetsporen te volgen, vol geloof.

Dat betekent dat je je pijn aan God toevertrouw en vergeving schenkt en vraagt voor hen die je pijn doen en gedaan hebben.

- Mopperen en klagen kan bewijs zijn van ons ongeloof in het feit dat God alles kan uitwerken voor Zijn glorie en ons welzijn.

Romeinen 8:28

Wij weten nu, dat God alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn.

Kaleb en Jozua waren God trouw gebleven. Zij waren vol geloof en mochten het beloofde land in.

Dat willen wij toch zeker ook?

- Tot slot.

Ik heb 3 verschillende manieren van mopperen behandeld.

Misschien heb je je zelf er wel in herkend.

Misschien ben je bitter, jaloers, verwond of ongelovig en mopper je hier geregeld over.

Dan wordt het tijd om God om vergeving te vragen.

Hij is het die alles nieuw maakt, Hij kan genezen.

Er is zoveel om dankbaar voor te zijn:

1. God heeft Zijn eigen Zoon gestuurd om ons te redden.
2. We kunnen werkelijke geestelijke genezing ontvangen.
3. We hebben elke dag te eten.
4. We hebben alle ruimte om ons geloof te belijden.
5. We mogen bij elkaar komen om Gods eer te zingen.

En zo zouden we natuurlijk een hele lijst kunnen maken.

Dat is best wel eens een goed idee om te doen, een lijst maken.

Schrijf op die lijst alles wat je kunt bedenken om God voor te danken.

Laten we ons best doen om een volgeling van Jezus te zijn.

Als je Hem volgt betekend dat je soms ook moeilijke dingen meegemaakt.

Maar we volgen dan ook niet zomaar iemand!

Leef een dankbaar leven en denk na bij wat je zegt of doet dan zullen we tot eer van God leven.

Filippenzen 1: 9- 11

9 ¶ En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid,

10 om te onderscheiden, waarop het aankomt. Dan zult gij rein en onberispelijk zijn tegen de dag van Christus,

11 vervuld van de vrucht van gerechtigheid, welke door Jezus Christus is, tot eer en prijs van God.